

Arrest

nr. 211 044 van 16 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger afkomstig uit Achkhoy-Martan in de deelrepubliek Tsjetsjenië. U bent een moslima van Tsjetsjeense origine.

Op 23 augustus 2016 nam u deel aan een dansoptreden ter gelegenheid van de geboortedag van Akhmad Kadyrov. De volgende dag, op 24 augustus 2016, werd u tijdens een dansrepetitie benaderd door Khuseyn, een man uit de entourage van Kadyrov. De persoon in kwestie verklaarde dat hij van u zijn vrouw wilde maken. Hij verklaarde verder dat hij de volgende dag naar uw moeder, V.T. (...) (O.V. X), zou gaan om afspraken met haar te maken. Na het bezoek van Khuseyn ging u naar uw moeder en legde u aan haar de situatie uit. Aangezien Khuseyn verklaarde dat hij bij u thuis zou langskomen besloot uw moeder om u naar uw broer te brengen.

Op 25 augustus 2016 kwam Khuseyn effectief langs en verklaarde hij dat uw moeder u moest klaarmaken tegen zondag 28 augustus 2016. Khuseyn schonk geen aandacht aan uw moeders bemerkingen en wanneer zij er melding van maakte dat u eigenlijk al verloofd was werd hij boos en bedreigde hij uw moeder.

Nadat Khuseyn opnieuw was vertrokken ging uw moeder hulp vragen aan haar broer S. (...). Via zijn connecties kwam hij evenwel te weten dat het niet mogelijk was om iets te beginnen tegen Khuseyn. S. (...) stuurde u en uw moeder naar K. (...), een andere broer van uw moeder, die in Sovetsk in Kaliningrad woont.

In Sovetsk kwamen eind augustus 2016 agenten langs die jullie binnenlandse paspoorten afnamen. Nadat u en uw moeder bijna een maand in Sovetsk hadden verbleven vatten jullie de reisweg naar België aan. Op 25 september vertrokken jullie met de wagen in Kaliningrad en onder meer via Polen kwamen jullie op 26 september 2016 in België aan. U en uw moeder dienden op 13 januari 2017 een asielaanvraag in bij de bevoegde instanties.

Ter staving van de asielaanvraag werden de volgende documenten voorgelegd: jullie reispaspoorten (o), een oproepingsbrief (o), uw rijbewijs (o), de overlijdensakte van uw vader (o), verschillende (kranten)artikels inzake uw dansactiviteiten (o) en een enveloppe (o).

B. Motivering

Uit de verklaringen die u en uw moeder aflegden blijkt dat jullie asielaanvragen op dezelfde motieven zijn gebaseerd. In het kader van de door uw moeder ingediende asielaanvraag werd, mede op basis van uw verklaringen, een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. De motivering van de beslissing in hoofde van uw moeder luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooraf te worden benadrukt dat de door u aangehaalde asielmotieven zich beperkten tot een weinig complex en geïsoleerd incident. In het licht van deze constatacie kan enkel worden vastgesteld dat de verklaringen die door u en uw dochter werden afgelegd met betrekking tot jullie persoonlijke problemen, en meer bepaald inzake jullie vervolger, weinig overtuigend bleken te zijn. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u zich de familienaam van de persoon in kwestie niet herinnerde (CGVS-vragenlijst T. (...) 3.5.). Uw dochter ging bij de DVZ nog verder en verklaarde daar zelfs dat zij de familienaam van haar vervolger niet kende: "Hij heeft enkel zijn voornaam gezegd, Khuseyn. Zijn familienaam weet ik niet." (CGVS-vragenlijst L. (...) 3.5.) Uit uw CGVS-interview moet evenwel blijken dat u wel degelijk op de hoogte bent van de naam van diegene die met uw dochter wilde trouwen. U gaf meer bepaald aan dat de persoon in kwestie luistert naar de naam Khuseyn Aidomirov en u stelde bovendien dat u zijn naam kende net omdat hij ter sprake kwam door zijn functie in uw regio: "Ja, ik heb zijn naam kunnen onthouden omdat men over hem sprak, want hij was hoofd van de regionale politie in ons dorp." (CGVS T. (...) p. 15-16) Aangezien het om de persoon gaat die uw dochter wilde dwingen om te trouwen en aangezien u, naar eigen zeggen, zijn naam kon onthouden net door zijn (lokale) bekendheid omwille van de functie die hij in het verleden in de regio zou hebben uitgeoefend is het reeds twijfelachtig dat u zich bij de DVZ niet zou herinnerd hebben wat zijn familienaam was. Zeker wanneer in rekening wordt gebracht dat Khuseyn de enige reden vormt voor jullie vertrek uit jullie land van herkomst kan betwijfeld worden dat u zich zijn naam niet zou herinneren. Nog frappanter evenwel is de vaststelling dat uw dochter tijdens haar CGVS-interview nog steeds niet op de hoogte zou zijn geweest van de volledige naam van haar vervolger. Op de vraag hoe de persoon in kwestie heet verklaarde uw dochter: "Volgens mijn mama heette hij Khuseyn." [...] "Zijn familienaam ken ik niet." (CGVS L. (...) p. 15) Daar u en uw dochter net omwille van Khuseyn in België een asielprocedure opstartten en de ingeroepen feiten zich intussen ruim anderhalf jaar geleden zouden hebben afgespeeld, is het van elke logica gespeeld dat jullie klaarblijkelijk niet zo ver zouden gekomen zijn om de volledige naam van jullie vervolger, die lokale bekendheid genoot, ter sprake te brengen. Rekening houdend met de specifieke context en het weinig complexe en geïsoleerde karakter van het ingeroepen incident ondermijnen voorgaande vaststellingen onvermijdelijk de geloofwaardigheid van de asielmotieven.

In aansluiting bij het voormelde blijkt dat u en uw dochter algemeen weinig konden vertellen over de persoon in kwestie. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u merkwaardig genoeg ook weinig heeft gedaan om meer informatie te verkrijgen over de persoon die uw dochter tot een huwelijk wilde dwingen en er mee dreigde uw zoon te vermoorden. Op de vraag of u iets over hem te weten kwam stelde u: "Dat interesseerde me niet, het boeide me niet." (CGVS T. (...) p. 15) U gaf te kennen dat u niets over hem wist, behalve dat hij in het dorp heeft gewerkt. Uiteindelijk stelde u nog dat u over hem begon rond

te vragen en zo te weten kwam dat hij twee vrouwen had. U kende deze vrouwen evenwel niet en wanneer u vervolgens gevraagd werd of u bij uw pogingen om rond te vragen over hem nog iets anders te weten kwam behalve het feit dat hij twee vrouwen zou hebben gehad antwoordde u merkwaardig genoeg: "Nee, ik heb niet rond gevraagd. Dat boeide me niet." (CGVS T. (...) p. 15-16) Dergelijke handelswijze, waarbij u tot twee keer toe aangeeft dat het u niet boeide om meer te weten te komen over de persoon die jullie tot een definitief vertrek uit jullie land van herkomst noopte, geeft een weinig waarschijnlijke blijk van desinteresse. Indien jullie daadwerkelijk gevisieerd zouden zijn door de persoon in kwestie kan verwacht worden dat jullie meer inspanningen zouden geleverd hebben om meer over hem te weten te komen en dat u in elk geval geen ongeïnteresseerde houding zou aannemen ter zake. Dezelfde gebrekkige kennis kon worden vastgesteld bij uw dochter (CGVS L. (...) p. 13). Wanneer aan uw dochter bijvoorbeeld gevraagd werd of uw broer, die poogde om tot een oplossing te komen, contact had gehad met Khuseyn verklaarde zij: "Ik weet het niet. Mijn mama heeft me daar niets over verteld." (CGVS L. (...) p. 17) Opnieuw kan hierbij opgemerkt worden dat wanneer jullie effectief omwille van die persoon het land dienden te verlaten het weinig waarschijnlijk is dat jullie niet zouden ter sprake gebracht hebben of jullie familie, eventueel in het kader van een toenaderingspoging, al dan niet rechtstreeks contact zou gehad hebben met jullie vervolger. Ook over welke inspanningen uw broer precies had geleverd, wie hij had gecontacteerd en wat hij precies had vernomen waren zowel u als uw dochter weinig concreet (CGVS T. (...) p. 16 en CGVS L. (...) p. 16-17). Er kan verwacht worden dat jullie zich ter dege zouden geïnformeerd hebben over de inspanningen die uw broer leverde en de elementen waarop hij zich baseerde om jullie weg te sturen. De gebrekkige interesse en de duidelijk beperkte inspanningen die werden geleverd om meer te weten te komen over jullie vervolger zet op die manier verder jullie geloofwaardigheid op losse schroeven.

Verder blijkt dat u en uw dochter uiteenlopende verklaringen hebben afgelegd over wanneer uw dochter de woning zou verlaten hebben. Volgens uw verklaringen zou u uw dochter reeds 's morgens de woning uitgestuurd hebben. Op de vraag wanneer Khuseyn bij u langskwam stelde u dat dit 's avonds was en u verklaarde dat uw dochter op dat moment bij uw broer was. Op de vraag sinds wanneer ze dan bij de oom was antwoordde u: "Ik liet haar in de morgen vertrekken. Meteen al toen ze me liet weten dat hij zou langs komen. Van mij moest ze meteen al vertrekken in de morgen." (CGVS T. (...) p. 18) Uw dochter gaf daarentegen te kennen dat ze pas 's avonds naar haar oom zou vertrokken zijn. Op de vraag sinds wanneer zij bij uw broer was verklaarde uw dochter: "Diezelfde dag toen ik haar dat vertelde liet ze mij vertrekken." Op de vraag welk moment van de dag dit dan was verklaarde uw dochter: "'s Avonds." (CGVS L. (...) p. 16) Dergelijke incoherenties inzake het moment waarop de woning dient te worden verlaten handelen over de absolute kern van de ingeroepen problematiek. Aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie allebei de feiten van dichtbij meemaakten en jullie uit eigen ervaring spreken is het geenszins logisch dat jullie dienaangaande verschillende verklaringen zouden afleggen, waardoor bovenstaande vaststellingen verder jullie geloofwaardigheid ondermijnen. Ofschoon bovenstaande incoherentie niet voor discussie vatbaar is kan ter zijde opgemerkt worden dat uw verklaringen over op welke dag uw dochter de woning zou verlaten hebben wel voor interpretatie vatbaar is. De protection officer ging er in de loop van het gesprek, al dan niet foutief, van uit dat u uw dochter op de dag van de komst van Khuseyn, op 25 augustus 2016, naar uw broer stuurde. Uw dochter werd hierdoor mogelijks op een verkeerde manier geconfronteerd met uw verklaringen waardoor de tegenstrijdigheid over de dag waarop uw dochter naar haar oom ging enigszins in perspectief moet worden geplaatst. Desalniettemin is het opvallend dat uw dochter bij de confrontatie meteen haar verklaringen aanpaste en verklaarde dat het effectief de volgende dag 's morgens was: "Ja, mijn mama heeft gelijk, want ja ik heb het zo gezegd omdat ik waarschijnlijk toch niet meer wist, ik was zo in paniek dus ja dat klopt inderdaad ja. De volgende morgen moest ik naar mijn oom en de volgende dag, de dag erna, kwam ik terug thuis." (CGVS L. (...) p. 19). Wanneer vervolgens de chronologie volledig werd overlopen bevestigde uw dochter nogmaals voorgaande verloop van de feiten (CGVS L. (...) p. 19-20). Indien de feiten daadwerkelijk zouden hebben plaatsgevonden kan redelijkerwijs worden verwacht dat uw dochter nog steeds zou weten of ze al dan niet diezelfde dag naar haar oom diende te gaan en op welk moment van de dag dit zou geweest zijn. Dat dit niet het geval blijkt te zijn is dan ook een bijkomende indicatie van een gebrekkige doorleefdheid en een element dat in lijn ligt met de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dat er aan de ingeroepen problemen kan getwijfeld worden blijkt verder uit het weinig aannemelijke gedrag dat gesteld werd door de autoriteiten die u en uw dochter claimen te vrezden. Uit de verklaringen blijkt dat u en uw dochter eind augustus 2016 bij uw broer in Sovetsk in Kaliningrad introkken. Uit de verklaringen die werden afgelegd blijkt verder dat reeds eind augustus 2016 de binnenlandse paspoorten van u en uw dochter werden afgenomen door de autoriteiten (CGVS T. (...) p. 11 en CGVS L. (...) p. 3-4 en 8-9). Indien jullie vervolger daadwerkelijk in de mogelijkheid zou geweest zijn om na hoogstens enkele dagen al veiligheidsdiensten in Kaliningrad op jullie af te sturen en hen zo ver kan brengen om jullie paspoorten te laten inhouden is het opmerkelijk dat ze niet de internationale paspoorten zouden hebben afgenomen of dat zij niet minstens

zouden verifiëren of er een visum in te vinden was. Wanneer rekening gehouden wordt met het feit dat Sovetsk zo goed als op de grens met Litouwen ligt, is het weinig aannemelijk dat diegenen die jullie binnenlandse paspoorten kwamen afnemen klaarblijkelijk in het geheel niet geïnformeerd hebben naar jullie reis paspoorten, precies de documenten die nodig zijn om het land definitief te verlaten (CGVS T. (...) p. 13). Indien Khuseyn het vermogen had om na hoogstens enkele dagen reeds het hoofd van de ROVD te beïnvloeden in Kaliningrad en agenten op jullie af te sturen en jullie paspoorten te laten afnemen, kan aldus de vraag gesteld worden waarom hij er niet meteen voor zou gezorgd hebben dat het jullie onmogelijk werd gemaakt om te reizen of om jullie meteen te laten terugsturen naar Tsjetsjenië. U verklaarde hier enkel over dat u er geen idee van had waarom dit niet het geval bleek te zijn (CGVS T. (...) p. 20). Uw dochter verklaarde dienaangaande: "Ik zou niet weten waarom maar volgens mij hadden ze niet eens een idee dat we ooit naar buitenland zouden vertrekken want Russische paspoorten namen ze wel en de internationale namen ze niet. Niemand anders van hen wist dat het anders kon gebeuren." (CGVS L. (...) p. 18) Ook deze uitleg is weinig logisch en kan niet verklaren waarom de toenadering zich zou beperkt hebben tot de intrekking van de binnenlandse paspoorten, te meer wanneer uit de verklaringen moet blijken dat jullie vervolger schijnbaar op de hoogte was van het verblijf van uw zoon in het buitenland. Bovendien moet in deze worden opgemerkt dat wanneer jullie na enkele dagen reeds de autoriteiten over de vloer kregen bij uw broer in Kaliningrad en jullie diezelfde dag nog expliciet te horen krijgen dat jullie ook daar worden gezocht, het uiterst opmerkelijk is dat jullie nog tot eind september ter plekke bleven vooraleer jullie de reisweg aanvatten (CGVS T. (...) p. 11, CGVS L. (...) p. 3-4, 8-9 en 18 en DVZ-verklaringen T. (...) en L. (...) p. 9 – reisroute – vraag 37). In de voormelde context kan immers worden verwacht dat jullie de toenadering en de wetenschap dat jullie ook daar gezocht werden als duidelijke waarschuwingen zouden opvatten en dat jullie meteen zouden vertrekken. Dat dit niet het geval bleek te zijn ondermijnt verder de vrees die u en uw dochter inriepen.

Tenslotte moet naast de voormelde elementen verder worden opgemerkt dat uit de verklaringen die u en uw dochter aflegden nergens blijkt dat jullie familie, die op heden nog steeds talrijk aanwezig is in jullie herkomstregio, problemen zouden gekend hebben naar aanleiding van de ingeroepen asielmotieven (CGVS T. (...) p. 7-8, 19-20 en CGVS L. (...) p. 5-6 en 17). Jullie verklaarden beiden dat de autoriteiten nog 'twee à drie keer' zijn langsgekomen om vragen te stellen. Op de vraag hoe het ging met uw familie die nog in Achkhoy-Martan verbleef antwoordde u: "Dat boeit me niet meer. Ik ben toch vertrokken." (CGVS T. (...) p. 7) Indien de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich effectief zouden hebben voorgedaan is het evenwel perfect mogelijk dat uw familie hierdoor in de problemen zou komen. De feiten die uw familie mogelijks kunnen treffen zouden zo een graadmeter vormen voor de problemen die u zou ervaren bij een terugkeer. Uw reactie als zou het u niet langer kunnen boeien is weinig logisch en conflicteert met de door u ingeroepen vrees. U verklaarde dat de autoriteiten langskwamen en vragen stelden over jullie. Op de vraag hoe vaak dit zou gebeurd zijn stelde u: "Twee à drie keer zou ik zeggen." Wanneer vervolgens gevraagd werd wanneer ze voor het laatst bij familieleden van u waren geweest gaf u aan: "Ik weet het niet eerlijk gezegd ik weet het niet meer. Ik kan niet met zekerheid antwoorden." (CGVS T. (...) p. 7-8) Vervolgens gaf u te kennen dat u er ook niet ongeveer een idee van had wanneer ze voor het laatst bij uw familie waren langs geweest. U weet uw gebrekkige kennis aan de stress die u zou ervaren doordat uw zus, die hier in België verblijft, met ernstige gezondheidsproblemen kampt. Echter, zelfs rekening houdend met deze opmerking, kan verwacht worden dat u in deze niet zou stellen dat hun actuele toestand u niet langer boeit en dat u toch enigszins zou kunnen duiden wanneer uw familieleden (voor het laatst) benaderd werden, zeker wanneer in rekening wordt gebracht dat dit slechts twee of drie keer zou gebeurd zijn (CGVS T. (...) p. 8). Uw dochter verklaarde dan weer dat jullie familie of omgeving geen problemen kenden en ze gaf aan dat ze er geen idee van had of iemand nog iets gehoord had van Khuseyn. Ze stelde enkel dat er meerdere keren personen langs kwamen bij de burens en verklaarde dat er sinds het opstellen van de oproepingsbrief, die ten laatste van oktober 2016 dateert, niemand meer is langs geweest om zich over jullie te informeren (CGVS L. (...) p. 17-18). Uw dochter gaf verder aan dat ze niet wist of er ook familieleden van jullie werden aangesproken, terwijl dit volgens u wel degelijk het geval bleek te zijn (CGVS T. (...) p. 7-8). Deze onwetendheid is gezien de uiterst beperkte feiten, namelijk dat er twee tot drie keer informatie werd gevraagd over jullie, weinig waarschijnlijk. Zeker aangezien er sindsdien intussen al minstens een jaar en vier maanden niets meer zou gebeurd zijn kan worden verwacht dat uw dochter wel degelijk op de hoogte zou zijn van het feit dat jullie familie evenzeer werd benaderd. De onwetendheid ter zake werkt dan ook verder negatief in op jullie geloofwaardigheid. Dat de feiten bovendien dermate beperkt zouden gebleven zijn en dat er voorts nooit meer iets gehoord werd van Khuseyn zelf is verder opmerkelijk te noemen. Indien hij daadwerkelijk op wraak belust is en jullie zou viseren door jullie kennelijke weigering om in te gaan op zijn verzoek kan verwacht worden dat hij de situatie niet zomaar over zich heen zou laten gaan en dat hij zich zou willen laten gelden, desnoods middels uw familie (CGVS L. (...) p. 18-19). Dit kan nog verder worden verwacht indien met de volledige

context rekening wordt gehouden. Het betreft, volgens jullie beweringen, een invloedrijke en gevaarlijke persoon die als voormalig hoofd van de lokale politie de overstap maakte naar de entourage van Kadyrov. Er kan in die zin verwacht worden dat hij meer mogelijkheden zou hebben benut dan louter twee tot drie keer mensen laten informeren naar jullie en het laten afleveren van een oproepingsbrief. Uit uw verklaringen blijkt immers verder dat het een persoon betreft waarmee niet kon worden onderhandeld en dat hij uitdrukkelijk dreigementen uitte en hierbij aangaf dat het zelfs geen probleem kon vormen om personen tot in het buitenland te vervolgen. Volgens u zou hij bovendien met het vliegtuig naar Kaliningrad komen om jullie op te halen (CGVS T. (...) p. 11). Dat hij, na jullie duidelijke weigering om op zijn verzoek in te gaan, ook hierin gefnuikt werd zou – rekening houdend met het voorgaande – logischerwijs een meer uitgesproken reactie uitlokken dan het informeren bij bureaus en familie en het sturen van een oproepingsbrief. Voorgaand verloop van de door jullie aangereikte feiten kan dan ook niet overtuigen.

Op basis van de verschillende voormelde vaststellingen die jullie geloofwaardigheid inzake een weinig complex en geïsoleerd incident ondermijnen, dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw zoon op 31 maart 2009 als vluchteling werd erkend door het CGVS op basis van feiten die zich zouden hebben voorgedaan in 2007 en die volledig los staan van uw asielmotieven. Gelet op de ondertussen gewijzigde situatie in Tsjetsjenië (2007 t.o.v. 2018), die het Commissariaat-generaal heeft genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio en waarbij elk dossier op zijn eigen merites wordt beoordeeld, kan eenzelfde beoordeling van uw asielaanvraag louter op basis van de motieven van uw zoon niet worden verantwoord.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De documenten die door u en uw dochter werden ingediend vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst kan verwezen worden naar de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat documenten relatief makkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn wat de bewijskracht van dergelijke documenten dan ook danig relativeert. Bovendien kan wat de oproepingsbrief betreft worden opgemerkt dat het document in kwestie sowieso geen indicaties bevat die de door u ingeroepen feiten zouden bevestigen. De brief, gericht aan uw dochter, vraagt om op 17 oktober 2016 voor verhoor te verschijnen op afdeling 3 voor onderzoek van bijzondere zaken van het hoofdbestuur/recherchecomité van de Russische federatie in republiek Tsjetsjenië. Verder wordt nog gepreciseerd waar uw dochter zich diende aan te melden. Uit het document blijkt bovendien dat uw dochter louter werd opgeroepen in de hoedanigheid van getuige. Andere informatie is in het document niet voorhanden waardoor geenszins kan besloten worden dat het document in kwestie gelieerd is aan de ingeroepen vervolgingsfeiten. Dit document vermag dan ook niet de gebrekkige geloofwaardigheid te herstellen.

Verder dienden u en uw dochter nog de volgende documenten in: jullie reispaspoorten, het rijbewijs van uw dochter en de overlijdensakte van uw echtgenoot. Deze documenten geven een indicatie van jullie persoons- en reisgegevens. Deze gegevens worden evenwel door het CGVS niet in twijfel getrokken en hebben geen impact op de uitkomst van asielaanvraag.

Tenslotte legde u verschillende artikels voor die de dansactiviteiten van uw dochter aantonen. Dat uw dochter actief was als danseres wordt door het CGVS evenmin in twijfel getrokken. De voorgelegde documentatie vormt evenwel geen bewijs voor de ingeroepen asielmotieven."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Beoordeling van de zaak

2.1. Verzoekster is de dochter van mevrouw V.T., wiens beroep bij de Raad gekend is onder het rolnummer RvV X.

In de bestreden beslissing wordt, gezien verzoekster zich op dezelfde asielmotieven beroept als deze die door haar moeder werden aangevoerd, verwezen naar de beslissing die door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd genomen ten aanzien van verzoeksters moeder en worden de motieven ten grondslag van deze beslissing integraal hernomen. Verzoekster bevestigt in het onderhavige verzoekschrift uitdrukkelijk dat de gronden waarop zij haar verzoek om internationale bescherming baseert corresponderen met de gronden op basis waarvan haar moeder een verzoek om internationale bescherming indiende. Bovendien beroept verzoekster zich in het verzoekschrift in rechte en in feite integraal op dezelfde middelen, argumenten en elementen als deze die door haar moeder werden aangevoerd in het kader van de beroepsprocedure die haar moeder inleidde voor de Raad, gekend onder het voormelde rolnummer.

2.2. Bij arrest nr. 211 043 van 16 oktober 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd ten aanzien van verzoeksters moeder geoordeeld als volgt:

"1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger afkomstig uit Achkhoy-Martan in de deelrepubliek Tsjetsjenië. U bent een moslima van Tsjetsjeense origine.

Op 23 augustus 2016 nam uw dochter L. (...) (O.V. X) deel aan een dansoptreden ter gelegenheid van de geboortedag van Akhmad Kadyrov. De volgende dag, op 24 augustus 2016, werd uw dochter tijdens haar dansrepetitie benaderd door Khuseyn, een man uit de entourage van Kadyrov. De persoon in kwestie verklaarde aan uw dochter dat hij van haar zijn vrouw wilde maken. Hij verklaarde verder dat hij de volgende dag naar u toe zou komen om afspraken te maken. Uw dochter is na het bezoek van Khuseyn huilend naar u toegekomen en legde aan u de situatie uit. Aangezien Khuseyn verklaarde dat hij bij u thuis zo u langskomen besloot u om uw dochter naar uw broer te brengen.

Op 25 augustus 2016 kwam Khuseyn effectief langs en verklaarde hij dat u uw dochter moest klaarmaken tegen zondag 28 augustus 2016. Khuseyn schonk geen aandacht aan uw bemerkingen en wanneer u er melding van maakte dat uw dochter eigenlijk al verloofd was werd hij boos en bedreigde hij u.

Nadat Khuseyn opnieuw was vertrokken ging u hulp vragen aan uw broer S. (...). Via zijn connecties kwam uw broer evenwel te weten dat het niet mogelijk was om iets te beginnen tegen Khuseyn. S. (...) stuurde u en uw dochter naar K. (...), een andere broer van u, die in Sovetsk in Kaliningrad woont.

In Sovetsk kwamen eind augustus 2016 agenten langs die jullie binnenlandse paspoorten afnamen. Nadat u en uw dochter bijna een maand in Sovetsk hadden verbleven vatten jullie de reisweg naar België aan. Op 25 september vertrokken jullie met de wagen in Kaliningrad en onder meer via Polen kwamen jullie op 26 september 2016 in België aan. U en uw dochter dienden op 13 januari 2017 een asielaanvraag in bij de bevoegde instanties.

Ter staving van de asielaanvraag werden de volgende documenten voorgelegd: jullie reispaspoorten (o), een oproepingsbrief (o), het rijbewijs van uw dochter (o), een overlijdensakte van uw echtgenoot (o), verschillende (kranten)artikels inzake de dansactiviteiten van uw dochter (o) en een enveloppe (o).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient vooraf te worden benadrukt dat de door u aangehaalde asielmotieven zich beperkten tot een weinig complex en geïsoleerd incident. In het licht van deze constatacie kan enkel worden vastgesteld dat de verklaringen die door u en uw dochter werden afgelegd met betrekking tot jullie persoonlijke problemen, en meer bepaald inzake jullie vervolger, weinig overtuigend bleken te zijn. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u zich de familienaam van de persoon in kwestie niet herinnerde (CGVS-vragenlijst T. (...) 3.5.). Uw dochter ging bij de DVZ nog verder en verklaarde daar zelfs dat zij de familienaam van haar vervolger niet kende: "Hij heeft enkel zijn voornaam gezegd, Khuseyn. Zijn familienaam weet ik niet." (CGVS-vragenlijst L. (...) 3.5.) Uit uw CGVS-interview moet evenwel blijken dat u wel degelijk op de hoogte bent van de naam van diegene die met uw dochter wilde trouwen. U gaf meer bepaald aan dat de persoon in kwestie luistert naar de naam Khuseyn Aidomirov en u stelde bovendien dat u zijn naam kende net omdat hij ter sprake kwam door zijn functie in uw regio: "Ja, ik heb zijn naam kunnen onthouden omdat men over hem sprak, want hij was hoofd van de regionale politie in ons dorp." (CGVS T. (...) p. 15-16) Aangezien het om de persoon gaat die uw dochter wilde dwingen om te trouwen en aangezien u, naar eigen zeggen, zijn naam kon onthouden net door zijn (lokale) bekendheid omwille van de functie die hij in het verleden in de regio zou hebben uitgeoefend is het reeds twijfelachtig dat u zich bij de DVZ niet zou herinnerd hebben wat zijn familienaam was. Zeker wanneer in rekening wordt gebracht dat Khuseyn de enige reden vormt voor jullie vertrek uit jullie land van herkomst kan betwijfeld worden dat u zich zijn naam niet zou herinneren. Nog frappanter evenwel is de vaststelling dat uw dochter tijdens haar CGVS-interview nog steeds niet op de hoogte zou zijn geweest van de volledige naam van haar vervolger. Op de vraag hoe de persoon in kwestie heet verklaarde uw dochter: "Volgens mijn mama heette hij Khuseyn." [...] "Zijn familienaam ken ik niet." (CGVS L. (...) p. 15) Daar u en uw dochter net omwille van Khuseyn in België een asielprocedure opstartten en de ingeroepen feiten zich intussen ruim anderhalf jaar geleden zouden hebben afgespeeld, is het van elke logica gespeeld dat jullie klaarblijkelijk niet zo ver zouden gekomen zijn om de volledige naam van jullie vervolger, die lokale bekendheid genoot, ter sprake te brengen. Rekening houdend met de specifieke context en het weinig complexe en geïsoleerde karakter van het ingeroepen incident ondermijnen voorgaande vaststellingen onvermijdelijk de geloofwaardigheid van de asielmotieven.

In aansluiting bij het voormelde blijkt dat u en uw dochter algemeen weinig konden vertellen over de persoon in kwestie. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u merkwaardig genoeg ook weinig heeft gedaan om meer informatie te verkrijgen over de persoon die uw dochter tot een huwelijk wilde dwingen en er mee dreigde uw zoon te vermoorden. Op de vraag of u iets over hem te weten kwam stelde u: "Dat interesseerde me niet, het boeide me niet." (CGVS T. (...) p. 15) U gaf te kennen dat u niets over hem wist, behalve dat hij in het dorp heeft gewerkt. Uiteindelijk stelde u nog dat u over hem begon rond te vragen en zo te weten kwam dat hij twee vrouwen had. U kende deze vrouwen evenwel niet en wanneer u vervolgens gevraagd werd of u bij uw pogingen om rond te vragen over hem nog iets anders te weten kwam behalve het feit dat hij twee vrouwen zou hebben gehad antwoordde u merkwaardig genoeg: "Nee, ik heb niet rond gevraagd. Dat boeide me niet." (CGVS T. (...) p. 15-16) Dergelijke handelswijze, waarbij u tot twee keer toe aangeeft dat het u niet boeide om meer te weten te komen over de persoon die jullie tot een definitief vertrek uit jullie land van herkomst noopte, geeft een weinig waarschijnlijke blijk van desinteresse. Indien jullie daadwerkelijk geïnteresseerd zouden zijn door de persoon in kwestie kan verwacht worden dat jullie meer inspanningen zouden geleverd hebben om meer over hem te weten te komen en dat u in elk geval geen ongeïnteresseerde houding zou aannemen ter zake. Dezelfde gebrekkige kennis kon worden vastgesteld bij uw dochter (CGVS L. (...) p. 13). Wanneer aan uw dochter bijvoorbeeld gevraagd werd of uw broer, die poogde om tot een oplossing te komen, contact had gehad met Khuseyn verklaarde zij: "Ik weet het niet. Mijn mama heeft me daar niets over verteld." (CGVS L. (...) p. 17) Opnieuw kan hierbij opgemerkt worden dat wanneer jullie effectief omwille van die persoon het land dienden te verlaten het weinig waarschijnlijk is dat jullie niet zouden ter sprake gebracht hebben of jullie familie, eventueel in het kader van een toenaderingspoging, al dan niet rechtstreeks contact zou gehad hebben met jullie vervolger. Ook over welke inspanningen uw broer precies had geleverd, wie hij had gecontacteerd en wat hij precies had vernomen waren zowel u als uw dochter weinig concreet (CGVS T. (...) p. 16 en CGVS L. (...) p. 16-17). Er kan verwacht worden dat jullie zich ter dege zouden geïnformeerd hebben over de inspanningen die uw broer leverde en de elementen waarop hij zich baseerde om jullie weg te sturen. De gebrekkige interesse en de duidelijk beperkte inspanningen die werden geleverd om meer te weten te komen over jullie vervolger zet op die manier verder jullie geloofwaardigheid op losse schroeven.

Verder blijkt dat u en uw dochter uiteenlopende verklaringen hebben afgelegd over wanneer uw dochter de woning zou verlaten hebben. Volgens uw verklaringen zou u uw dochter reeds 's morgens de woning uitgestuurd hebben. Op de vraag wanneer Khuseyn bij u langskwam stelde u dat dit 's avonds was en u

verklaarde dat uw dochter op dat moment bij uw broer was. Op de vraag sinds wanneer ze dan bij de oom was antwoordde u: "Ik liet haar in de morgen vertrekken. Meteen al toen ze me liet weten dat hij zou langs komen. Van mij moest ze meteen al vertrekken in de morgen." (CGVS T. (...) p. 18) Uw dochter gaf daarentegen te kennen dat ze pas 's avonds naar haar oom zou vertrokken zijn. Op de vraag sinds wanneer zij bij uw broer was verklaarde uw dochter: "Diezelfde dag toen ik haar dat vertelde liet ze mij vertrekken." Op de vraag welk moment van de dag dit dan was verklaarde uw dochter: "'s Avonds." (CGVS L. (...) p. 16) Dergelijke incoherenties inzake het moment waarop de woning dient te worden verlaten handelen over de absolute kern van de ingeroepen problematiek. Aangezien uit jullie verklaringen blijkt dat jullie allebei de feiten van dichtbij meemaakten en jullie uit eigen ervaring spreken is het geenszins logisch dat jullie dienaangaande verschillende verklaringen zouden afleggen, waardoor bovenstaande vaststellingen verder jullie geloofwaardigheid ondermijnen. Ofschoon bovenstaande incoherentie niet voor discussie vatbaar is kan ter zijde opgemerkt worden dat uw verklaringen over op welke dag uw dochter de woning zou verlaten hebben wel voor interpretatie vatbaar is. De protection officer ging er in de loop van het gesprek, al dan niet foutief, van uit dat u uw dochter op de dag van de komst van Khuseyn, op 25 augustus 2016, naar uw broer stuurde. Uw dochter werd hierdoor mogelijks op een verkeerde manier geconfronteerd met uw verklaringen waardoor de tegenstrijdigheid over de dag waarop uw dochter naar haar oom ging enigszins in perspectief moet worden geplaatst. Desalniettemin is het opvallend dat uw dochter bij de confrontatie meteen haar verklaringen aanpaste en verklaarde dat het effectief de volgende dag 's morgens was: "Ja, mijn mama heeft gelijk, want ja ik heb het zo gezegd omdat ik waarschijnlijk toch niet meer wist, ik was zo in paniek dus ja dat klopt inderdaad ja. De volgende morgen moest ik naar mijn oom en de volgende dag, de dag erna, kwam ik terug thuis." (CGVS L. (...) p. 19). Wanneer vervolgens de chronologie volledig werd overlopen bevestigde uw dochter nogmaals voorgaande verloop van de feiten (CGVS L. (...) p. 19-20). Indien de feiten daadwerkelijk zouden hebben plaatsgevonden kan redelijkerwijs worden verwacht dat uw dochter nog steeds zou weten of ze al dan niet diezelfde dag naar haar oom diende te gaan en op welk moment van de dag dit zou geweest zijn. Dat dit niet het geval blijkt te zijn is dan ook een bijkomende indicatie van een gebrekkige doorleefdheid en een element dat in lijn ligt met de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dat er aan de ingeroepen problemen kan getwijfeld worden blijkt verder uit het weinig aannemelijke gedrag dat gesteld werd door de autoriteiten die u en uw dochter claimen te vrezen. Uit de verklaringen blijkt dat u en uw dochter eind augustus 2016 bij uw broer in Sovetsk in Kaliningrad introkken. Uit de verklaringen die werden afgelegd blijkt verder dat reeds eind augustus 2016 de binnenlandse paspoorten van u en uw dochter werden afgenomen door de autoriteiten (CGVS T. (...) p. 11 en CGVS L. (...) p. 3-4 en 8-9). Indien jullie vervolger daadwerkelijk in de mogelijkheid zou geweest zijn om na hoogstens enkele dagen al veiligheidsdiensten in Kaliningrad op jullie af te sturen en hen zo ver kan brengen om jullie paspoorten te laten inhouden is het opmerkelijk dat ze niet de internationale paspoorten zouden hebben afgenomen of dat zij niet minstens zouden verifiëren of er een visum in te vinden was. Wanneer rekening gehouden wordt met het feit dat Sovetsk zo goed als op de grens met Litouwen ligt, is het weinig aannemelijk dat diegenen die jullie binnenlandse paspoorten kwamen afnemen klaarblijkelijk in het geheel niet geïnformeerd hebben naar jullie reis paspoorten, precies de documenten die nodig zijn om het land definitief te verlaten (CGVS T. (...) p. 13). Indien Khuseyn het vermogen had om na hoogstens enkele dagen reeds het hoofd van de ROVD te beïnvloeden in Kaliningrad en agenten op jullie af te sturen en jullie paspoorten te laten afnemen, kan aldus de vraag gesteld worden waarom hij er niet meteen voor zou gezorgd hebben dat het jullie onmogelijk werd gemaakt om te reizen of om jullie meteen te laten terugsturen naar Tsjetsjenië. U verklaarde hier enkel over dat u er geen idee van had waarom dit niet het geval bleek te zijn (CGVS T. (...) p. 20). Uw dochter verklaarde dienaangaande: "Ik zou niet weten waarom maar volgens mij hadden ze niet eens een idee dat we ooit naar buitenland zouden vertrekken want Russische paspoorten namen ze wel en de internationale namen ze niet. Niemand anders van hen wist dat het anders kon gebeuren." (CGVS L. (...) p. 18) Ook deze uitleg is weinig logisch en kan niet verklaren waarom de toenadering zich zou beperkt hebben tot de intrekking van de binnenlandse paspoorten, te meer wanneer uit de verklaringen moet blijken dat jullie vervolger schijnbaar op de hoogte was van het verblijf van uw zoon in het buitenland. Bovendien moet in deze worden opgemerkt dat wanneer jullie na enkele dagen reeds de autoriteiten over de vloer kregen bij uw broer in Kaliningrad en jullie diezelfde dag nog expliciet te horen krijgen dat jullie ook daar worden gezocht, het uiterst opmerkelijk is dat jullie nog tot eind september ter plekke bleven vooraleer jullie de reisweg aanvatten (CGVS T. (...) p. 11, CGVS L. (...) p. 3-4, 8-9 en 18 en DVZ-verklaringen T. (...) en L. (...) p. 9 – reisroute – vraag 37). In de voormelde context kan immers worden verwacht dat jullie de toenadering en de wetenschap dat jullie ook daar gezocht werden als duidelijke waarschuwingen zouden opvatten en dat jullie meteen zouden vertrekken. Dat dit niet het geval bleek te zijn ondermijnt verder de vrees die u en uw dochter inriepen.

Tenslotte moet naast de voormelde elementen verder worden opgemerkt dat uit de verklaringen die u en uw dochter aflegden nergens blijkt dat jullie familie, die op heden nog steeds talrijk aanwezig is in jullie herkomstregio, problemen zouden gekend hebben naar aanleiding van de ingeroepen asielmotieven (CGVS T. (...) p. 7-8, 19-20 en CGVS L. (...) p. 5-6 en 17). Jullie verklaarden beiden dat de autoriteiten nog 'twee à drie keer' zijn langsgekomen om vragen te stellen. Op de vraag hoe het ging met uw familie die nog in Achkhoy-Martan verbleef antwoordde u: "Dat boeit me niet meer. Ik ben toch vertrokken." (CGVS T. (...) p. 7) Indien de door u aangehaalde vervolgingsfeiten zich effectief zouden hebben voorgedaan is het evenwel perfect mogelijk dat uw familie hierdoor in de problemen zou komen. De feiten die uw familie mogelijks kunnen treffen zouden zo een graadmeter vormen voor de problemen die u zou ervaren bij een terugkeer. Uw reactie als zou het u niet langer kunnen boeien is weinig logisch en conflicteert met de door u ingeroepen vrees. U verklaarde dat de autoriteiten langskwamen en vragen stelden over jullie. Op de vraag hoe vaak dit zou gebeurd zijn stelde u: "Twee à drie keer zou ik zeggen." Wanneer vervolgens gevraagd werd wanneer ze voor het laatst bij familieleden van u waren geweest gaf u aan: "Ik weet het niet eerlijk gezegd ik weet het niet meer. Ik kan niet met zekerheid antwoorden." (CGVS T. (...) p. 7-8) Vervolgens gaf u te kennen dat u er ook niet ongeveer een idee van had wanneer ze voor het laatst bij uw familie waren langs geweest. U weet uw gebrekkige kennis aan de stress die u zou ervaren doordat uw zus, die hier in België verblijft, met ernstige gezondheidsproblemen kampt. Echter, zelfs rekening houdend met deze opmerking, kan verwacht worden dat u in deze niet zou stellen dat hun actuele toestand u niet langer boeit en dat u toch enigszins zou kunnen duiden wanneer uw familieleden (voor het laatst) benaderd werden, zeker wanneer in rekening wordt gebracht dat dit slechts twee of drie keer zou gebeurd zijn (CGVS T. (...) p. 8). Uw dochter verklaarde dan weer dat jullie familie of omgeving geen problemen kenden en ze gaf aan dat ze er geen idee van had of iemand nog iets gehoord had van Khuseyn. Ze stelde enkel dat er meerdere keren personen langs kwamen bij de burens en verklaarde dat er sinds het opstellen van de oproepingsbrief, die ten laatste van oktober 2016 dateert, niemand meer is langs geweest om zich over jullie te informeren (CGVS L. (...) p. 17-18). Uw dochter gaf verder aan dat ze niet wist of er ook familieleden van jullie werden aangesproken, terwijl dit volgens u wel degelijk het geval bleek te zijn (CGVS T. (...) p. 7-8). Deze onwetendheid is gezien de uiterst beperkte feiten, namelijk dat er twee tot drie keer informatie werd gevraagd over jullie, weinig waarschijnlijk. Zeker aangezien er sindsdien intussen al minstens een jaar en vier maanden niets meer zou gebeurd zijn kan worden verwacht dat uw dochter wel degelijk op de hoogte zou zijn van het feit dat jullie familie evenzeer werd benaderd. De onwetendheid ter zake werkt dan ook verder negatief in op jullie geloofwaardigheid. Dat de feiten bovendien dermate beperkt zouden gebleven zijn en dat er voorts nooit meer iets gehoord werd van Khuseyn zelf is verder opmerkelijk te noemen. Indien hij daadwerkelijk op wraak belust is en jullie zou viseren door jullie kennelijke weigering om in te gaan op zijn verzoek kan verwacht worden dat hij de situatie niet zomaar over zich heen zou laten gaan en dat hij zich zou willen laten gelden, desnoods middels uw familie (CGVS L. (...) p. 18-19). Dit kan nog verder worden verwacht indien met de volledige context rekening wordt gehouden. Het betreft, volgens jullie beweringen, een invloedrijke en gevaarlijke persoon die als voormalig hoofd van de lokale politie de overstap maakte naar de entourage van Kadyrov. Er kan in die zin verwacht worden dat hij meer mogelijkheden zou hebben benut dan louter twee tot drie keer mensen laten informeren naar jullie en het laten afleveren van een oproepingsbrief. Uit uw verklaringen blijkt immers verder dat het een persoon betreft waarmee niet kon worden onderhandeld en dat hij uitdrukkelijk dreigementen uitte en hierbij aangaf dat het zelfs geen probleem kon vormen om personen tot in het buitenland te vervolgen. Volgens u zou hij bovendien met het vliegtuig naar Kaliningrad komen om jullie op te halen (CGVS T. (...) p. 11). Dat hij, na jullie duidelijke weigering om op zijn verzoek in te gaan, ook hierin gefnuikt werd zou – rekening houdend met het voorgaande – logischerwijs een meer uitgesproken reactie uitlokken dan het informeren bij burens en familie en het sturen van een oproepingsbrief. Voorgaand verloop van de door jullie aangereikte feiten kan dan ook niet overtuigen.

Op basis van de verschillende voormelde vaststellingen die jullie geloofwaardigheid inzake een weinig complex en geïsoleerd incident ondermijnen, dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw zoon op 31 maart 2009 als vluchteling werd erkend door het CGVS op basis van feiten die zich zouden hebben voorgedaan in 2007 en die volledig los staan van uw asielmotieven. Gelet op de ondertussen gewijzigde situatie in Tsjetsjenië (2007 t.o.v. 2018), die het Commissariaat-generaal heeft genoopt tot een andere aanpak in de appreciatie van de asielaanvragen uit deze regio en waarbij elk dossier op zijn eigen merites wordt beoordeeld, kan eenzelfde beoordeling van uw asielaanvraag louter op basis van de motieven van uw zoon niet worden verantwoord.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De documenten die door u en uw dochter werden ingediend vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst kan verwezen worden naar de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat documenten relatief makkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn wat de bewijskracht van dergelijke documenten dan ook danig relativeert. Bovendien kan wat de oproepingsbrief betreft worden opgemerkt dat het document in kwestie sowieso geen indicaties bevat die de door u ingeroepen feiten zouden bevestigen. De brief, gericht aan uw dochter, vraagt om op 17 oktober 2016 voor verhoor te verschijnen op afdeling 3 voor onderzoek van bijzondere zaken van het hoofdbestuur/recherchecomité van de Russische federatie in republiek Tsjetsjenië. Verder wordt nog gepreciseerd waar uw dochter zich diende aan te melden. Uit het document blijkt bovendien dat uw dochter louter werd opgeroepen in de hoedanigheid van getuige. Andere informatie is in het document niet voorhanden waardoor geenszins kan besloten worden dat het document in kwestie gelieerd is aan de ingeroepen vervolgingsfeiten. Dit document vermag dan ook niet de gebrekkige geloofwaardigheid te herstellen.

Verder dienden u en uw dochter nog de volgende documenten in: jullie reispassen, het rijbewijs van uw dochter en de overlijdensakte van uw echtgenoot. Deze documenten geven een indicatie van jullie persoons- en reisgegevens. Deze gegevens worden evenwel door het CGVS niet in twijfel getrokken en hebben geen impact op de uitkomst van asielaanvraag.

Tenslotte legde u verschillende artikels voor die de dansactiviteiten van uw dochter aantonen. Dat uw dochter actief was als danseres wordt door het CGVS evenmin in twijfel getrokken. De voorgelegde documentatie vormt evenwel geen bewijs voor de ingeroepen asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster werpt in wat zich aandient als een enig middel de volgende schendingen op:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoekster gaat vooreerst in op haar vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. Zij wijst in deze op de aangehaalde problemen met en vrees ten aanzien van Khuseyn.

“Tegelijk vreest verzoekster dat machtige figuren binnen de autoriteiten haar valselyk diverse strafbare feiten in de schoenen zullen proberen schuiven om op die manier met haar af te rekenen als reactie op de zogenaamde rebellenactiviteiten van haar zoon K.E. (...) ; die jaren geleden de Russische Federatie had ontvlucht en die sindsdien in België woonachtig is onder het vluchtelingenstatuut.

Verzoekster is ervan overtuigd dat de autoriteiten een voorwendsel zullen zoeken om hun acties tegen haar te rechtvaardigen.

Verzoekster is ervan overtuigd dat zij ter gelegenheid van een eventuele rechtszaak niet op een eerlijk proces zal kunnen rekenen en dat zij geen schijn van een kans zal kunnen maken om haar onschuld aan te tonen.”

Verzoekster betoogt verder dat de aangehaald weigeringsmotieven geen betrekking hebben op belangrijke onderdelen in haar relaas en dat de door haar verstrekte uitleg aannemelijk was. Eveneens geeft zij aan dat de hoeveelheid verklaringen die wel overtuigen en doorleefd waren “het aantal verklaringen die misschien, op enkele onderdelen, op het eerste zicht, misschien niet meteen plausibel overeenkwamen” ruimschoots overstijgen. Verzoekster wilt benadrukken dat haar verklaringen over Khuseyn eerlijk waren.

Omtrent het verwijt dat zij de achternaam van Khuseyn niet kon geven bij de DVZ, doet verzoekster gelden:

“Het CGVS hield ten onrechte geen rekening met de stress van het moment en met het gegeven dat verzoekster op de dag van haar interview verward en vermoeid was -ingevolge haar bezorgdheid- wegens de slechte gezondheidstoestand van haar oudste zus , die eveneens in België woont, en die in coma lag.”

Verzoekster wijst op haar verklaring over haar zus bij de DVZ. Het CGVS hield ten onrechte geen rekening met het menselijke aspect.

Vervolgens betoogt zij:

“De gegevens die verzoekster en haar dochter L. (...) wisten te geven over Khuseyn zouden , gezien hun (ondergeschikte) positie als vrouw binnen hun eigen familie en bij uitbreiding binnen in de Tsjetsjeense lokale gemeenschap in Achkhoy-Martan ; redelijkerwijze moeten volstaan.

Dat L. (...) over Khuseyn slechts wist te vertellen dat hij (t.o.v. haarzél) een véél oudere man is die reeds getrouwd is ; heeft alles te maken met haar jonge leeftijd en met het gegeven dat zij door haar familie beschermend is opgevoed.

Wat er zich in de buitenwereld allemaal afspeelde ; wie welke (overheids-)functie bekleedde en welke rol die persoon in de Tsjetsjeense samenleving precies speelde, werd door de familie niet aan L. (...) meegedeeld.

Idem voor wat betreft verzoekster, die als alleenstaande moeder afhankelijk was van de hulp van haar broers S. (...) en K. (...).

Het waren haar broers die hun connecties aanspraken om te trachten een oplossing voor het probleem te zoeken.

Gezien haar lage (onderdanige) positie in de lokale Tsjetsjeense gemeenschap als alleenstaande vrouw, werd verzoekster volledig afzijdig gehouden en was zij afhankelijk van de initiatieven van haar broers.

Het was niet aan verzoekster als vrouw om eender welk initiatief te nemen om te trachten te achterhalen wat de achtergrond was van Khuseyn.

Dit deden haar broers in haar plaats.

En eens verzoeksters broers haar melden dat er geen minnelijke oplossing mogelijk was, en dat haar leven en dat van L. (...) in gevaar was, dan had verzoekster niet meer de keuzevrijheid maar moest zij zich direct schikken naar de orders van haar broers die voor haar en L. (...) hun vlucht uit de Russische Federatie hadden georganiseerd.

Het CGVS heeft geen rekening gehouden met het specifieke kwetsbare profiel van verzoekster, die als alleenstaande vrouw een ondergeschikte rol had in de Tsjetsjeense lokale patriarchale gemeenschap ; hetgeen verklaart waarom zij niet zelfstandig en initiatiefrijk tewerk is gegaan bij het natrekken van de achtergrond van Khuseyn of bij het te weten komen of haar vervolgers haar familie in Tsjetsjenië actueel lastigvallen.

Zoals voormeld was verzoekster volledig afhankelijk van haar broers die zij blindelings diende te gehoorzamen.

Indien haar familie in Tsjetsjenië moeilijkheden zou gekend hebben, zou zij het vroeg of laat wel vernemen via haar broers.

Verzoeksters antwoorden “Dat interesseerde mij niet, het boeide me niet” tijdens haar persoonlijk onderhoud dd. 5 maart 2018 op vragen van de protection officier waarom zij niet meer initiatieven had

ondernomen om informatie te krijgen over Khuseyn of over de actuele veiligheidssituatie van haar familie ; moeten in die zin gerelativeerd worden en gekaderd worden rekeninghoudend met het hierboven omschreven profiel van verzoekster.

Met de hulp van haar zoon E. (...) heeft verzoekster intussen op het internet meer informatie kunnen terugvinden over de genaamde Khuseyn Aydamirov. (Stukken 2-3)

Het CGVS heeft verzoeksters verklaringen verkeerd geïnterpreteerd.

Uiteraard is verzoekster bekommerd om haar eigen veiligheid en die van haar dochter L. (...).

Alleen beschouwde zij zichzelf niet als de uitgelezen persoon die deze initiatieven moest ondernemen, en waren het haar mannelijke begeleiders, haar broers, die zich over verzoekster en haar dochter ontfermden en deze rol op zich hadden genomen ; en van wie verzoekster volledig afhankelijk was."

Verder doet verzoekster gelden:

"Het CGVS zoekt spijkers op laag water waar zij een tegenstrijdigheid meent te hebben waargenomen tussen verzoeksters verklaringen en die van L. (...) ; m.b. opperde verzoekster dat L. (...) 's morgens vertrokken was naar haar oom, daar waar L. (...) (in eerste instantie) verklaarde dat zij 's avonds was vertrokken.

Bij confrontatie heeft L. (...) direct toegegeven dat de verklaringen van haar mama correct waren en heeft zij de vergissing rechtgezet."

Verzoekster citeert in deze uit het gehoorverslag van haar dochter L.

"Het CGVS geeft in de bestreden beslissing trouwens toe dat er tijdens het gehoor mogelijks sprake is geweest van een misverstand ; dat te maken heeft met het feit dat L. (...) naar haar oom is vertrokken en de volgende dag, nadat Khuseyn terug vertrokken was, terug naar huis was gekeerd."

Verzoekster stelt voorts dat de neergelegde documenten minstens een begin van bewijs vormen. Het CGVS verschuift zich ten onrechte achter het gegeven dat deze makkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen.

Verder volhardt verzoekster in de verklaring dat de autoriteiten enkel haar binnenlandse paspoort afnamen.

Verzoekster betoogt:

"Verzoekster vreest dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie zal worden vervolgd onder allerlei valse voorwendsels en schijnargumenten (als zou verzoekster samenwerken met haar zoon E. (...) die van rebellenactiviteiten beschuldigd wordt) vanwege machtige figuren binnen de Tsjetsjeense autoriteiten om op die manier af te rekenen met verzoekster omdat zij geweigerd had om haar dochter L. (...) af te staan voor een uithuwelijking met Khuseyn."

Verzoekster gaat vervolgens in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Voor haar is het duidelijk dat zij foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing vreest bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst. Zij verwijst in deze naar de aangehaalde verklaringen en vrees.

Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om het dossier voor bijkomend onderzoek terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog informatie over Aydamirov Khuseyn en de vertaling van deze informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2 en 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt niet nader welk(e) van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur zij benevens de motiveringplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel geschonden acht. Evenmin geeft zij aan waaruit de schending zou bestaan. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de

motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.4. Verzoekster stelt dat zijzelf en haar dochter hun land dienden te verlaten naar aanleiding van problemen met en een vrees ten aanzien van een bekend persoon, Aydamirov Khuseyn, en, omwille van diens connecties, ten aanzien van de autoriteiten. Deze persoon zou geëist hebben dat verzoeksters dochter met hem zou huwen en verzoekster en haar dochter zouden dit hebben geweigerd.

De geloofwaardigheid van deze problemen en vrees wordt echter op fundamentele wijze ondermijnd doordat zowel verzoekster als haar dochter in de loop van hun verzoek om internationale bescherming een gebrekkige kennis vertoonden omtrent de achternaam van hun belager. Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Er dient vooraf te worden benadrukt dat de door u aangehaalde asielmotieven zich beperkten tot een weinig complex en geïsoleerd incident. In het licht van deze constatacie kan enkel worden vastgesteld dat de verklaringen die door u en uw dochter werden afgelegd met betrekking tot jullie persoonlijke problemen, en meer bepaald inzake jullie vervolger, weinig overtuigend bleken te zijn. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u zich de familienaam van de persoon in kwestie niet herinnerde (CGVS-vragenlijst T. (...) 3.5.). Uw dochter ging bij de DVZ nog verder en verklaarde daar zelfs dat zij de familienaam van haar vervolger niet kende: “Hij heeft enkel zijn voornaam gezegd, Khuseyn. Zijn familienaam weet ik niet.” (CGVS-vragenlijst L. (...) 3.5.) Uit uw CGVS-interview moet evenwel blijken dat u wel degelijk op de hoogte bent van de naam van diegene die met uw dochter wilde trouwen. U gaf meer bepaald aan dat de persoon in kwestie luistert naar de naam Khuseyn Aidomirov en u stelde bovendien dat u zijn naam kende net omdat hij ter sprake kwam door zijn functie in uw regio: “Ja, ik heb zijn naam kunnen onthouden omdat men over hem sprak, want hij was hoofd van de regionale politie in ons dorp.” (CGVS T. (...) p. 15-16) Aangezien het om de persoon gaat die uw dochter wilde dwingen om te trouwen en aangezien u, naar eigen zeggen, zijn naam kon onthouden net door zijn (lokale) bekendheid omwille van de functie die hij in het verleden in de regio zou hebben uitgeoefend is het reeds twijfelachtig dat u zich bij de DVZ niet zou herinnerd hebben wat zijn familienaam was. Zeker wanneer in rekening wordt gebracht dat Khuseyn de enige reden vormt voor jullie vertrek uit jullie land van herkomst kan betwijfeld worden dat u zich zijn naam niet zou herinneren. Nog frappanter evenwel is de vaststelling dat uw dochter tijdens haar CGVS-interview nog steeds niet op de hoogte zou zijn geweest van de volledige naam van haar vervolger. Op de vraag hoe de persoon in kwestie heet verklaarde uw dochter: “Volgens mijn mama heette hij Khuseyn.” [...] “Zijn familienaam ken ik niet.” (CGVS L. (...) p. 15) Daar u en uw dochter net omwille van Khuseyn in België een asielprocedure opstartten en de ingeroepen feiten zich intussen ruim anderhalf jaar geleden zouden hebben afgespeeld, is het van elke logica gespeeld dat jullie klaarblijkelijk niet zo ver zouden gekomen zijn om de volledige naam van jullie vervolger, die lokale bekendheid genoot, ter sprake te brengen. Rekening houdend met de specifieke context en het weinig complexe en geïsoleerde karakter van het ingeroepen incident ondermijnen voorgaande vaststellingen onvermijdelijk de geloofwaardigheid van de asielmotieven.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Ook indien verzoekster op dat ogenblik onderhevig was aan stress en vermoeid en verward was omwille van de gezondheidstoestand van haar zus, mocht, zeker gelet op haar verklaringen bij het CGVS dat zij de achternaam van deze persoon kende omdat men hierover sprak, omdat deze het hoofd van de

regionale politie in het dorp was en omdat deze bekendheid genoot, redelijkerwijze worden verwacht dat zij bij de DVZ in staat zou zijn geweest om een dermate essentieel gegeven als de achternaam van de voor haar vrees cruciale persoon zou kunnen verstrekken. Hoe dan ook laat verzoekster met haar uitleg de terechte vaststelling onverlet dat ook haar dochter bij de DVZ diens achternaam schuldig moest blijven. Evenmin verklaart zij hiermee waarom haar dochter deze achternaam zelfs bij het CGVS en ondanks dat verzoekster deze naam aldaar wel kon geven niet kon verstrekken.

Uit de verklaringen die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt daarenboven dat verzoekster en haar dochter zowel een verregaand gebrek aan interesse als een verregaande onwetendheid tentoonspreidden over hun vermeende vervolger. Zo blijkt hieruit duidelijk dat verzoekster geen poging ondernam om meer te weten te komen over deze persoon omdat dit haar niet interesseerde en dat zij meermaals uitdrukkelijk aangaf dat haar dit niet boeide. Tevens blijkt hieruit dat haar dochter niet wist of haar broer al dan niet contact had met Khuseyn. Voorts blijkt hieruit dat noch verzoekster, noch haar dochter wisten welke inspanningen deze broer leverde, wie hij contacteerde en wat hij daarbij vernam. Dat verzoekster en haar dochter als vrouwen een ondergeschikte rol hadden, vormt voor hun verregaande onwetendheid en minstens voor hun gebrek aan interesse geen dienstige uitleg. De voormelde informatie is immers cruciaal om hun vrees en het risico bij een terugkeer in te schatten. Derhalve kon minstens worden verwacht dat zij zich hierover vanuit België en in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming zouden hebben geïnformeerd. Bovendien hadden zij zich over hun vervolger, zoals overigens eveneens blijkt uit de informatie die over deze persoon in bijlage bij het verzoekschrift wordt gevoegd, eenvoudigweg kunnen informeren via het internet nu deze persoon, zoals verzoekster ook reeds eerder zelf aangaf, de nodige bekendheid geniet. Zij deden dit echter niet en dit was blijkens hun verklaringen niet te wijten aan hun beweerde ondergeschikte positie doch wel aan een frappant gebrek aan interesse in hun hoofd. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoekster en haar dochter nalieten dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor hun voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van hun ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit de verklaringen waarnaar met reden wordt verwezen in de bestreden beslissing, blijkt verder dat verzoekster en haar dochter kennelijk tegenstrijdige verklaringen aflegden over het moment van de dag waarop verzoeksters dochter de woning zou hebben verlaten. Verzoekster gaf meermaals duidelijk aan dat dit gebeurde in de morgen. Haar dochter gaf echter duidelijk aan dat dit 's avonds geschiedde. Verzoekster voert ter weerlegging van deze vaststelling niet één concreet en dienstig argument aan. Waar haar uitleg, mede gelet op het gesteld in de bestreden beslissing, nog zou kunnen verklaren waarom haar verklaringen en deze van haar dochter over de dag waarop haar dochter vertrok uiteenliepen, kan deze namelijk geen verklaring bieden voor de voormelde, duidelijke tegenstrijdigheid omtrent het ogenblik van de dag waarop zij vertrok. Dat haar dochter haar verklaringen hieromtrent achteraf wijzigde om deze in overeenstemming te brengen met deze van haar moeder, doet aan de vastgestelde tegenstrijdigheid verder hoegenaamd geen afbreuk.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

“Dat er aan de ingeroepen problemen kan getwijfeld worden blijkt verder uit het weinig aannemelijke gedrag dat gesteld werd door de autoriteiten die u en uw dochter claimen te vrezen. Uit de verklaringen blijkt dat u en uw dochter eind augustus 2016 bij uw broer in Sovetsk in Kaliningrad introkken. Uit de verklaringen die werden afgelegd blijkt verder dat reeds eind augustus 2016 de binnenlandse paspoorten van u en uw dochter werden afgenomen door de autoriteiten (CGVS T. (...), p. 11 en CGVS L. (...) p. 3-4 en 8-9). Indien jullie vervolger daadwerkelijk in de mogelijkheid zou geweest zijn om na hoogstens enkele dagen al veiligheidsdiensten in Kaliningrad op jullie af te sturen en hen zo ver kan brengen om jullie paspoorten te laten inhouden is het opmerkelijk dat ze niet de internationale paspoorten zouden hebben afgenomen of dat zij niet minstens zouden verifiëren of er een visum in te vinden was. Wanneer rekening gehouden wordt met het feit dat Sovetsk zo goed als op de grens met Litouwen ligt, is het weinig aannemelijk dat diegenen die jullie binnenlandse paspoorten kwamen afnemen klaarblijkelijk in het geheel niet geïnformeerd hebben naar jullie reispassen, precies de documenten die nodig zijn om het land definitief te verlaten (CGVS T. (...) p. 13). Indien Khuseyn het vermogen had om na hoogstens enkele dagen reeds het hoofd van de ROVD te beïnvloeden in Kaliningrad en agenten op jullie af te sturen en jullie paspoorten te laten afnemen, kan aldus de vraag gesteld worden waarom hij er niet meteen voor zou gezorgd hebben dat het jullie onmogelijk werd gemaakt om te reizen of om jullie meteen te laten terugsturen naar Tsjetsjenië. U verklaarde hier enkel over dat u er geen idee van had waarom dit niet het geval bleek te zijn (CGVS T. (...) p. 20). Uw dochter

verklaarde dienaangaande: "Ik zou niet weten waarom maar volgens mij hadden ze niet eens een idee dat we ooit naar buitenland zouden vertrekken want Russische paspoorten namen ze wel en de internationale namen ze niet. Niemand anders van hen wist dat het anders kon gebeuren." (CGVS L. (...) p. 18) Ook deze uitleg is weinig logisch en kan niet verklaren waarom de toenadering zich zou beperkt hebben tot de intrekking van de binnenlandse paspoorten, te meer wanneer uit de verklaringen moet blijken dat jullie vervolger schijnbaar op de hoogte was van het verblijf van uw zoon in het buitenland. Bovendien moet in deze worden opgemerkt dat wanneer jullie na enkele dagen reeds de autoriteiten over de vloer kregen bij uw broer in Kaliningrad en jullie diezelfde dag nog expliciet te horen krijgen dat jullie ook daar worden gezocht, het uiterst opmerkelijk is dat jullie nog tot eind september ter plekke bleven vooraleer jullie de reisweg aanvatten (CGVS T. (...) p. 11, CGVS L. (...) p. 3-4, 8-9 en 18 en DVZ-verklaringen T. (...) en L. (...) p. 9 – reisroute – vraag 37). In de voormelde context kan immers worden verwacht dat jullie de toenadering en de wetenschap dat jullie ook daar gezocht werden als duidelijke waarschuwingen zouden opvatten en dat jullie meteen zouden vertrekken. Dat dit niet het geval bleek te zijn ondermijnt verder de vrees die u en uw dochter inriepen."

Verzoekster voert ter weerlegging van voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich ertoe te volharden in haar verklaringen omtrent de handelswijze van de autoriteiten. Hiermee doet zij aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen, hoegenaamd geen afbreuk.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas dat verzoekster ten berde brengt. Derhalve maakt verzoekster niet aannemelijk dat zijzelf en haar dochter op grond van dit relaas enige vrees zouden dienen te koesteren bij een terugkeer naar hun land van herkomst.

Dat verzoeksters zoon in het verleden zou zijn erkend als vluchteling, kan in casu niet volstaan om te besluiten dat verzoekster en haar dochter, zoals verzoekster in het onderhavige verzoekschrift plots laat uitschijnen, bij een terugkeer naar hun land van herkomst heden zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dient immers te worden opgemerkt dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. In dit kader kan worden vastgesteld dat verzoekster vooreerst geheel niet betwist dat haar zoon indertijd als vluchteling werd erkend op basis van feiten die zich zouden hebben voorgedaan in 2007 en die geheel losstaan van haar eigen asielmotieven, alsmede dat de situatie in Tsjetsjenië intussen is gewijzigd. Verder kan worden opgemerkt dat verzoekster en haar dochter nadat verzoeksters zoon in 2009 werd erkend als vluchteling nog jarenlang en tot in 2016 in hun land en regio van herkomst bleven wonen. Derhalve vormden de problemen en vrees van verzoeksters zoon en diens erkenning als vluchteling voor hen klaarblijkelijk geen reden om hun land en regio te verlaten. Daarenboven haalt verzoekster, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar asielmotieven, niet één concreet en objectief element aan waaruit kan worden afgeleid dat zij heden en bij een terugkeer naar dit land en deze regio, dit in tegenstelling met het voorbije decennium, plots wel iets zou moeten vrezen. Dat zij van mening is dat dit niet zo is, blijkt daarbij overigens eveneens duidelijk uit het gegeven dat zij het nodig achtte om dergelijk fictief relaas ten berde te brengen.

De stukken in de map 'documenten' in het administratief dossier zijn niet van zulke aard dat zij afbreuk kunnen doen aan de voormelde vaststellingen. Ten aanzien van deze stukken wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd:

"De documenten die door u en uw dochter werden ingediend vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Vooreerst kan verwezen worden naar de informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd waaruit blijkt dat documenten relatief makkelijk tegen betaling te verkrijgen zijn wat de bewijskracht van dergelijke documenten dan ook danig relativeert. Bovendien kan wat de oproepingsbrief betreft worden opgemerkt dat het document in kwestie sowieso geen indicaties bevat die de door u ingeroepen feiten zouden bevestigen. De brief, gericht aan uw dochter, vraagt om op 17 oktober 2016 voor verhoor te verschijnen op afdeling 3 voor onderzoek van bijzondere zaken van het hoofdbestuur/recherchecomité van de Russische federatie in republiek Tsjetsjenië. Verder wordt nog gepreciseerd waar uw dochter zich diende aan te melden. Uit het document blijkt bovendien dat uw dochter louter werd opgeroepen in de hoedanigheid van getuige. Andere informatie is

in het document niet voorhanden waardoor geenszins kan besloten worden dat het document in kwestie gelieerd is aan de ingeroepen vervolgingsfeiten. Dit document vermag dan ook niet de gebrekkige geloofwaardigheid te herstellen.

Verder dienden u en uw dochter nog de volgende documenten in: jullie reispaspoorten, het rijbewijs van uw dochter en de overlijdensakte van uw echtgenoot. Deze documenten geven een indicatie van jullie persoons- en reisgegevens. Deze gegevens worden evenwel door het CGVS niet in twijfel getrokken en hebben geen impact op de uitkomst van asielaanvraag.

Tenslotte legde u verschillende artikels voor die de dansactiviteiten van uw dochter aantonen. Dat uw dochter actief was als danseres wordt door het CGVS evenmin in twijfel getrokken. De voorgelegde documentatie vormt evenwel geen bewijs voor de ingeroepen asielmotieven.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

De informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 2 en 3) kan evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon of situatie van verzoekster en haar dochter doch wel op deze van hun vermeende vervolger. Deze informatie kan geheel niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster en haar dochter bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst daadwerkelijk – al dan niet door deze persoon – zouden dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Zij dienen zulks in concreto aannemelijk te maken en blijven hier gelet op het voorgaande manifest in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de elementen op basis waarvan zij stelt in aanmerking te komen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing op grond van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoekster laat de voormelde motieven volledig ongemoeid. Zij brengt geen informatie bij die aan deze motieven of de informatie waarop deze zijn gesteund afbreuk zou kunnen doen. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd overeind en dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar dat zij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen."

De voormelde motieven gelden ook voor verzoekster.

2.3. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT